

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Asan/12/2017
Identifikačné číslo spisu: 8016200416
Dátum vydania rozhodnutia: 08.08.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:8016200416.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a z členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Sone Langovej v právnej veci žalobcu: O. J., bytom Q., zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Tomáš Tomčovčík, s. r. o., so sídlom Nerudova 14, Košice, proti sťažovateľovi (pôvodne žalovaný): Okresný úrad Prešov, odbor opravných prostriedkov, Námestie mieru 3, Prešov, v konaní o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. OU-PO-OOP1-2016/018240/FRA zo dňa 23.03.2016, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 4S/22/2016-54 zo dňa 9. februára 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 4S/22/2016-54 zo dňa 9. februára 2017 z a m i e t a.

Žalobcovi voči sťažovateľovi (predtým žalovanému) priznáva nárok na náhradu trov kasačného konania.

Odôvodnenie

. Krajský súd v Prešove (ďalej v texte rozsudku len „krajský súd“) rozsudkom č. k. 4S/22/2016-54 zo dňa 9. februára 2017 podľa ust. § 191 ods. 1 písm. e/ zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S. s. p.“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. OU-PO-OOP1-2016/018240/FRA zo dňa 23.03.2016. Zároveň priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania. Žalovaný ako odvolací správny orgán svojím rozhodnutím podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“) rozhodol tak, že odvolanie obvineného Alexandra Krajňáka zamietol a rozhodnutie Okresného úradu Prešov, odboru všeobecnej vnútornej správy č. OU-PO-OVVS2-2015/006109, OU-PO-O V VS2-2016/004401. PR.2014/0918/Če zo dňa 18.02.2015 potvrdil.

2. Z obsahu administratívneho spisu správny súd zistil, že Okresný úrad Prešov, odbor všeobecnej vnútornej správy (ďalej len „prvostupňový správny orgán“) rozhodnutím zo dňa 18.02.2016 č. OU-PO-OVVS2-2015/006109, OU-PO-OVVS2-2016/004401, PR.2014/0918/Če podľa § 52 ods. 1 zákona č.

372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“) rozhodol, že obvinený O. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. je vinný zo spáchania priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch a proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona o priestupkoch, ktorých sa dopustil tým, že dňa 30.03.2014 v čase okolo 15:00 hod. v rodinnom dome č. 317 svokrovcov N. I., nar. XXXX a K. I., nar. XXXX, v obci A. pri vzájomnom nedorozumení fyzicky napadol svojho svokra Petra Semana, a to tak, že ho udrel rukou do oblasti hlavy, pričom mu spôsobil zranenie, ktoré si vyžiadalo lekárske ošetrovanie s práceneschopnosťou, na základe odborného vyjadrenia MUDr. K. J., znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, v dĺžke 5-6 dní, čím obvinený úmyselne narušil občianske spolunažívanie drobným ublížením na zdraví a následne poškodil vchodové dvere rodinného domu č. XXX v obci A. tak, že ich vytrhol zo zárubne a rozbil na nich sklenenú výplň, pričom spôsobil vlastníkom nehnuteľnosti N. a K. I. na základe vyčíslenia škodu vo výške 231 eur, čím obvinený úmyselne spôsobil škodu na cudzom majetku poškodením veci. Prvostupňový správny orgán uložil obvinenému za tieto priestupky podľa § 11 ods. 1 písm. b), s prihliadnutím na § 12 ods. 2 a § 50 ods. 2 zákona o priestupkoch sankciu, pokutu vo výške 15 eur, ktorú je povinný zaplatiť do 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia. Podľa § 79 ods. 1 zákona o priestupkoch správny orgán uložil obvinenému povinnosť uhradiť štátu trovy konania vo výške 16 eur, ktorých výška je určená podľa vyhlášky Ministerstva vnútra SR č. 411/2006 Z. z. v znení vyhlášky č. 531/2008 Z. z. a ktoré je povinný zaplatiť do 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia. Ďalej podľa § 70 ods. 2 zákona o priestupkoch, pretože škoda a jej výška bola spoľahlivo zistená a nebola dobrovoľne nahradená uložil obvinenému O. J. povinnosť nahradiť spôsobenú škodu vo výške 231,- eur vlastníčkovi nehnuteľnosti do 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia.

3. O odvolaní žalobcu rozhodol žalovaný vyššie uvedeným rozhodnutím, v ktorom uviedol, že správny orgán vykonal výsluch obvineného, poškodeného, svedkov K. J., N. I., K. I., pričom správne vyhodnotil jednotlivé výpovede samostatne a vo vzájomnej súvislosti. Bolo jednoznačne preukázané, že obvinený sa dopustil priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa ustanovenia § 49 ods. 1 písm. d) Zákona o priestupkoch a priestupku proti majetku podľa ust. § 5 ods. 1 Zákona o priestupkoch tak, ako sa mu kladie za vinu. Prvostupňový správny orgán vychádzal z lekárskeho správ, t. j. lekárskej správy vypracovanej dňa 14.04.2014, v ktorej sa uvádza, že zranenia, ktoré utrpel N. I. dňa 30.03.2014 mohli vzniknúť tak, ako to uvádza poškodený a ide o poranenia ľahké. V spisovom materiáli je založená aj lekárska správa zo dňa 30.03.2014 z FNsP J. A. Reimana v Prešove, kde bol poškodený ošetrovaný. V tejto sa uvádza, že poškodený utrpel poranenie hlavy (palpačná citlivosť) a predkolenia (odreniny). Lekárska správa zo dňa 02.04.2014 uvádza, že zranenia, ktoré utrpel obvinený O. J. mohli byť spôsobené fyzickým napadnutím tak, ako to uvádza menovaný. Ide o pomliaždenie ramien obojstranne, podliatiny na oboch ramenách, na hrudníku a odreniny na chrbte a ľavom predlaktí. Ide o ľahké poranenia. Lekárska správa zo dňa 30.03.2014, ktorá tvorí súčasť spisu preukazuje, že dňa 30.03.2014 bola vo FNsP J. A. Reimana v Prešove ošetrovaná maloletá C. J., ktorá utrpela poranenie dolnej pery - opuch, palpačná citlivosť.

4. Žalovaný k odvolacej námietke, že správny orgán nelogicky a nesprávne vyhodnotil výpoveď obvineného aj vo vzťahu k priestupku proti majetku, keď jeho výpoveď považoval za priznanie k jeho spáchaniu, aj keď z jeho výpovede je zrejmé, že k rozbitiu sklenených výplní na dverách došlo, keď obvinený kopal okolo seba, pretože bol napadnutý poškodeným a jeho synom v snahe ubrániť sa a odvrátiť priamo hroziaci útok na záujem chránený zákonom uviedol, že v danom prípade svedkovia zhodne s poškodeným potvrdili, že obvinený dvere vykopol nie v obave o svoj život, ale v záchvate zlosti, a preto bola ku skutku privolaná polícia. Vzhľadom na uvedené odvolací orgán nemal dôvod pochybovať o úmysle obvineného poškodiť príslušné dvere. Podľa žalovaného neboli naplnené zákonné podmienky nutnej obrany, ako okolnosti vylučujúcej protiprávnosť činu.

5. V danom prípade boli podľa žalovaného naplnené všetky obligatórne znaky skutkovej podstaty priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa ustanovenia § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch a priestupku proti majetku podľa ustanovenia § 50 ods. 1 zákona o priestupkoch. Konštatoval, že zo spisového materiálu a z jednotlivých výpovedí dospel k záveru, že medzi obvineným a svedkyňou K. I. pretrvávajú spory týkajúce sa úpravy styku s ich maloletou dcérou.

6. V odôvodnení kasačnou sťažnosťou napadnutého rozsudku krajský súd uviedol, že sa nestotožňuje so závermi žalovaného, na základe ktorých rozhodol a uznal žalobcu za vinného zo spáchania priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch a proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, pričom vychádzal len z výpovedí svedkov. Považoval za nesporné, že k spáchaniu skutkov, ktoré sú mu kladené za vinu došlo vo vyhrotenej emočnej situácii, keď žalobca prišiel navštíviť svoju maloletú dcéru C., s ktorou mal upravený styk. Už pri vstupe do domu došlo k slovnej potýčke, keď bol vyzvaný matkou maloletej C., ako aj jej rodičmi, že ak si nahráva stretnutie, tak si to neprajú a v tom prípade zavolajú políciu. Ako to vyplýva aj z výpovede N. I. po tom, čo mu žalobca povedal, že si nahráva stretnutie na mobilný telefón a neuposlúchol ho, aby ho odložil, zavolať políciu. V tejto vyhrotenej situácii priviedla matka maloletú do predsiene, napriek tomu, že vedela, že je situácia medzi jej otcom a otcom maloletej vyhrotená a ako to bolo aj vyhodnotené nedopatrením došlo aj k fyzickému ublíženiu maloletej C. otcom, O. J.. Z výpovede žalobcu, ako aj svedkov vyplýva, že práve táto skutočnosť vyhrotila situáciu a došlo k ublíženiu na zdraví u N. I., ako aj žalobcu. Správny orgán bez toho, aby skúmal chovanie všetkých zainteresovaných osôb a vyhodnotil ich konštatoval na základe svedeckých výpovedí príbuzných N. I., že došlo k útoku žalobcu na neho a tvrdenie žalobcu o jeho ublížení na zdraví napriek tomu, že disponoval lekárskou správou, vyhodnotil ako za nepreukázané kvôli tomu, že nebolo dokázané svedkami. Nezohľadnil vyhrotené vzťahy medzi žalobcom na jednej strane a jeho bývalou manželkou a jej príbuznými na druhej strane, na skutočnosť, že incident sa odohral v dome N. I., kde prišiel žalobca sám navštíviť dcéru podľa súdom upraveného styku, a že vzhľadom na vzťahy v rodine nemožno predpokladať, že svedkovia potvrdia tvrdenie žalobcu.

7. Podľa názoru krajského súdu sa správne orgány dostatočne neriadili povinnosťou prihliadať na práva obvineného z priestupku, zabezpečiť, vykonať a vyhodnotiť dôkazy tak, aby bol skutkový stav bezpochybné zistený a preukázaný, a to najmä za situácie, keď žalobca od počiatku nesúhlasil so zisteniami, z ktorých vychádzalo preskúmané rozhodnutie. Ak teda nebolo na základe skutkových zistení bez pochybností preukázané, že žalobca spôsobil, čo aj z nedbanlivosti skutok, ktorý mu je kladený za vinu, alebo či tak neurobil v rámci obrany, nemožno za daných okolností dospieť k jednoznačnému záveru naplnenia všetkých znakov skutkovej podstaty priestupku, ktorý mu je kladený za vinu.

8. Vzhľadom na uvedené krajský súd podľa § 191 ods. 1 písm. e) S. s. p. zrušil rozhodnutie žalovaného z dôvodu, že vo veci nebol dostatočne zistený skutkový stav veci a je nedostačujúci pre riadne posúdenie veci.

9. Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote žalovaný kasačnú sťažnosť podľa § 440 ods. 1 písm. g) S. s. p. z toho dôvodu, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

10. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti uviedol, že neobstojí odôvodnenie krajského súdu, že žalovaný pri rozhodovaní vychádzal len z výpovedí svedkov, pretože sa dostatočne zaoberal aj predloženými lekárskejšími správami a vyjadrením znalca. Uviedol, že pri hodnotení jednotlivých dôkazov samostatne a v ich vzájomnej súvislosti mal dostatočné informácie o vzájomnej animozite medzi žalobcom na jednej strane a jeho bývalou manželkou a jej príbuznými na druhej strane, preto neobstojí ani odôvodnenie krajského súdu, že žalovaný tieto vyhrotené vzťahy nezohľadnil.

11. Ďalej sťažovateľ uviedol, že sa stotožnil s odôvodnením rozhodnutia správneho orgánu, že všetci svedkovia zhodne potvrdili, že žalobca dňa 30.03.2014, keď držala dcéru na rukách jeho manželka K. J. udrhel maloletú C. J. a následne zaútočil na N. I., ktorému týmto spôsobil pomliaždenie spánkovej oblasti vpravo a kožné odreniny pravého predkolenia a týmto svojím konaním naplnil všetky pojmové znaky skutkovej podstaty priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch. Všetci svedkovia zhodne potvrdili, že žalobca sa správval agresívne a zaútočil na N. I.. Žalobca následne po útoku poškodil dvere v dome č. XXX v obci A. a vyvalil ich z pántov, čím ich

poškodil a týmto svojím konaním naplnil všetky pojmové znaky skutkovej podstaty priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona o priestupkoch. Svedkovia zhodne s poškodeným N. I. potvrdili, že žalobca dvere vykopol nie v obave o svoj život, ale v záchvate zlosti, a preto bola ku skutku privolaná polícia.

12. Sťažovateľ zastáva názor, že pri aplikácii správnej úvahy nedošlo k vybočeniu z medzí a hľadísk ustanovených zákonom (zákon o priestupkoch) v spojení s ustanovením § 3 ods. 5 správneho poriadku, nedošlo k porušeniu zásady správneho konania, že v skutkovo zhodných alebo v podobných prípadoch musí správny orgán rozhodovať rovnako, inak je rozhodnutie nepredvídateľné, oslabuje stav právnej istoty, je rozporné s článkom 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

13. Vzhľadom k uvedenému sťažovateľ navrhol, aby kasačný súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

14. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len "najvyšší súd") ako súd kasačný [§ 438 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len "S. s. p.")], po zistení, že kasačnú sťažnosť podal včas účastník konania zastúpený v súlade s ustanovením § 449 ods. 1 S. s. p., bez nariadenia pojednávania (§ 455 S. s. p.) preskúmal rozsudok krajského súdu v medziach sťažnostných bodov (§ 453 ods. 1 S. s. p.) a jednomyseľne dospel k záveru, že kasačnej sťažnosti žalovaného nie je možné vyhovieť.

15. V správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde (§ 2 ods. 1 a 2 S. s. p.).

16. Správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom (§ 6 ods. 1 S. s. p.).

17. Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi, ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

18. Kasačný súd preskúmal v rozsahu kasačnej sťažnosti rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a konanie mu predchádzajúce najmä z toho pohľadu, či sa správny súd vysporiadal so všetkými zásadnými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

19. Najvyšší súd Slovenskej republiky po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi kasačnej sťažnosti proti napadnutému rozsudku Krajského súdu v Prešove, po preskúmaní napadnutého rozsudku a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého

rozsudku. Tieto závery spolu so správnu citáciou dotknutých právnych noriem vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku.

20. Úlohou správneho súdu v predmetnej veci bolo postupom podľa ustanovení druhej hlavy, tretej časti Správneho súdneho poriadku - upravujúcej rozhodovanie o správnych žalobách vo veciach správneho trestania, na základe žaloby žalobcu preskúmať zákonnosť postupu a rozhodnutia žalovaného, ktorý rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil.

21. Podľa § 2 ods. 1 zákona o priestupkoch, priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných predpisov alebo o trestný čin.

22. Podľa ustanovenia 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, priestupku sa dopustí ten, kto úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrázaním ujmu na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním.

23. Podľa ustanovenia 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch priestupku sa dopustí ten, kto úmyselne spôsobí škodu na cudzom majetku krádežou, spreneverou, podvodom alebo zničením alebo poškodením veci z takého majetku, alebo sa o takéto konanie pokúsi.

24. Podľa § 58 ods. 1 písm. a) a b) zákona o priestupkoch, objasňovaním priestupkov podľa tohto zákona sa rozumie obstaranie podkladov potrebných na rozhodnutie správneho orgánu najmä o tom, či sa stal skutok, ktorý je priestupkom podľa tohto alebo iného zákona a či tento skutok spáchala osoba podozrivá zo spáchania priestupku.

25. Podľa § 59 ods. 1 zákona o priestupkoch, objasňovanie priestupkov sa koná na základe vlastného zistenia správnych orgánov alebo orgánov oprávnených objasňovať priestupky alebo na základe oznámenia fyzickej osoby alebo právnickej osoby.

26. Podľa § 51 zákona o priestupkoch, ak nie je v tomto alebo v inom zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecné predpisy o správnom konaní.

27. Podľa § 3 ods. 4 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len správny poriadok), rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci.

28. Podľa § 32 ods. 1 správneho poriadku, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie, pri tom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

29. Podľa § 34 ods. 5 správneho poriadku, správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a tu každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

30. Podľa § 46 správneho poriadku, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

31. V danom prípade medzi žalobcom a sťažovateľom zostáva spornou otázka, či správne orgány rozhodli žalobou napadnutými rozhodnutiami na základe dostatočne zisteného skutkového stavu.

32. Z priloženého administratívneho spisu kasačný súd zistil, že dňa 30.03.2014 v čase o 15:30 hod. bolo príslušnému útvaru policajného zboru oznámené spáchanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) a proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona o priestupkoch, z ktorého bol podozrivý O. J.. Oznámenie urobil N. I., ktorý uviedol, že k nim domov k ich vnučke C. J. prišiel jej otec O. J. na návštevu svojej dcéry na základe rozhodnutia Okresného súdu v Prešove o práve

styku s dieťaťom. Hneď po príchode začal hlasno vykrikovať, prečo mu bránia v stretávaní sa s dcérou a neustále verbálne napádal celú rodinu I.. Celý incident mal vyvrcholiť fyzickým napadnutím oznamovateľa N. I., a to O. J., ktorý ho kopol do predkolenia a rukami ho udieral do oblasti tváre, na čo menovaný spadol na schody v rodinnom dome. Počas incidentu O. J. vykopol dvere pri schodisku tak, že tieto vytrhol až zo zárubne, čím poškodil nielen dvere, ale aj zárubňu dverí. Na dverách rozbil 3 ks výplní, čím na majetku vznikla škoda vo výške 250 eur.

33. K veci bol vypočutý O. J., ktorý uviedol, že prišiel navštíviť svoju dcéru C., s ktorou má upravený styk a doniesol jej banány. Po zazvonení mu otvoril dvere svokor N. I., ktorý ho vpustil dnu a hneď zatvoril dvere a pýtal sa ho, či ich rozhovor nahráva. Menovaný mu povedal, že áno na svoj mobilný telefón, tak mu svokor prikázal položiť telefón na botník v chodbe, pretože si neželal nahrávanie. Potom pribehol aj manželkin brat, svokra, manželka K. a začali na neho útočiť, že ich nemá nahrávať a sotili ho dole schodmi do suterénu a začali ho bezdôvodne biť. On v snahe ujsť do suterénu, lebo dvere boli zamknuté a v obave, že ho zabijú, poškodil sklenenú výplň. Keďže na neho útočili dvere vykopol a vošiel do suterénu, kde spolu zápasili a počas zápasenia mu niekde schovali hodinky a mobilný telefón. Počas incidentu mu boli spôsobené povrchové zranenia na ruke a krku.

34. Ďalej bol vypočutý N. I., ktorý uviedol, že dňa 30.03.2014 v čase o 15:00 hod. spal vo svojej izbe a zobudil sa na silný krik, postavil sa a išiel do predsieni domu, odkiaľ počul krik. Tam uvidel manžela jeho sestry O. J., ktorý kričal, že ho majú nechať. Na chodbe stála jeho matka K. I. a sestra K. J., ktoré sa len pozerali na incident, ktorý sa odohrával medzi O. J. a otcom menovaného N. I.. Otec ležal na schodisku, ktoré vedie do suterénu domu a kričal na O., aby sa ukludnil a O. J. kopal do dverí, ktoré vedú do suterénu, pretože boli zamknuté a nemohol ich otvoriť, až napokon sa mu podarilo na tretí krát uvedené dvere vykopnúť. Sklenená výplň dverí sa pri páde rozbila a na zemi bolo porozbíjané sklo, tak menovaný nevytlúčil, že O. J. sa mohol na uvedenom skle poraniť. Priskočil k O. J. a spolu s otcom ho chytili, aby nepokračoval v ničení majetku až do príchodu polície. Uviedol, že nevie nič o tom, že by mohol O. J. zmiznúť mobilný telefón a hodinky. Nevidel ich. Videl len igelitové vrečko s banánmi na zemi. Po príchode polície sa O. J. ukludnil.

35. Ďalej bola vypočutá K. J., ktorá uviedla, že dňa 30.03.2014 v čase o 15:00 hod. zaklopal na dvere rodinného domu jej manžel O. J., ktorý prišiel k svojej dcére C. na návštevu, tak ako to má stanovené súdom. Dvere otvoril otec menovanej N. I.. Keď do domu vošiel O. J. poprosila ho, že ak má pri sebe nejaké zariadenie, tak nech ho vypne a položí na botník v predsieni, pretože si nepraje, aby ich nahrával. To isté zopakoval aj jej otec, na čo sa O. J. nazlostil a začal kričať, že mu nikto nebude rozkazovať, čo má robiť a pokiaľ on chce ich nahrávať, tak bude a že mu v tom oni nezabránia. Vtom do predsieni vošla jej matka K. I., pretože počula hádku z predsieni. N. I. povedal O. J., že zavolá políciu vzhľadom na podozrenie, že ich nahráva a on si to nepreje, a tak aj urobil. Hádku medzi otcom a manželom stále pokračovala, na čo sa maloletá C. v izbe rozplakala, preto po ňu išla do izby. Zobrala ju na ruky a spolu s dcérou prišla do predsieni. Keď O. J. zbadal svoju dcéru vykročil smerom ku nej a rukami sa rozohnal až tak, že zasiahol svoju dcéru C. do oblasti pier. Ona sa chcela s malou C. uhnúť a v tom dcéru C. zasiahol ešte raz, a to do oblasti brucha. Keď N. I. zbadal, že jeho vnučke tečie krv z pier okamžite zozadu priskočil k zaťovi O. a snažil sa ho odtiahnuť od dcéry a vnučky a pri tom zápasení spadol na schodoch, ktoré vedú do suterénu rodinného domu. Otec kričal na O., aby sa ukludnil, ale O. J. kopal do dverí, ktoré vedú do suterénu, pretože boli zamknuté a nemohol ich otvoriť, až napokon sa mu podarilo na tretíkrát uvedené dvere vykopnúť. Keď N. I. a jej brat videli, že O. J. vykopol dvere, tak ho spolu chytili, aby nepokračoval v ničení ich majetku až do príchodu polície. O zmiznutí mobilného telefónu a hodinek nič nevie.

36. Ďalej bola vypočutá K. I.. Popísala príchod O. J. podobne ako N. I. s tým, že uviedla, že jej dcéra požiadala O. J., aby ich nenahrával a že ak má nejaké zariadenie, tak nech ho vypne a položí na botník v predsieni. O. J. sa nazlostil a začal kričať, že mu v tom nebudú brániť, preto mu svokor N. I. povedal, že zavolá políciu, lebo má podozrenie že ich nahráva a oni si to neprajú, a tak aj urobil. Kvôli kriku sa zobudila vnučka C., pre ktorú išla jej dcéra. Zobrala ju na ruky a prišla s ňou do predsieni. Keď O. J. zbadal svoju dcéru vykročil k nej a rukami sa rozohnal až tak, že zasiahol svoju dcéru C. do oblasti pier.

Keď sa K. J. chcela uhnúť O. J. zasiahol C. ešte raz, a to do oblasti brucha. Keď N. I. zbadal, že jeho vnučke tečie krv z pier okamžite priskočil k zaťovi a snažil sa ho odtiahnuť od dcéry a vnučky a pri tom zápasení spadol na schodoch, ktoré vedú do suterénu rodinného domu. Kričal na O., aby sa ukládnul, ale O. kopal do dverí, ktoré vedú do suterénu, pretože boli zamknuté a nemohol ich otvoriť, až napokon sa mu podarilo na tretíkrát uvedené dvere vykopnúť.

37. V administratívnom spise sa nachádza lekárska správa zo dňa 14.04.2014 MUDr. K. N., z ktorej vyplýva, že dňa 30.03.2014 bol ošetrovaný N. I., u ktorého bolo zistené pomliaždenie temnej časti hlavy vpravo, poškrabanie v oblasti predkolenia a bolesti hlavy po úraze. Pacient udal, že úraz bol zavinený inou osobou, a to 30.03.2014 o 15:30 hod. vo vlastnom dome, kde bol napadnutý zaťom pri obrane vnučky, bol udretý do predkolenia, rukami do hlavy, v bezvedomí nebol. Jedná sa o úraz ľahký, predpokladaná doba liečenia od 30.03.2014 do 13.04.2014.

38. Ďalej sa v administratívnom spise nachádza lekárska správa z Fakultnej nemocnice s poliklinikou J. A. Reimana, Prešov zo dňa 30.03.2014 z ošetrenia N. I., ktorý uviedol, že bol napadnutý zaťom pri obrane vnučky a kde bolo konštatované - citlivosť v T krajine hlavy, vpr. bez deformity, edému, hematómu, odreniny v predkolení s čistými spodinami, bez deformity, krepitu a patologickej hybnosti, orientovaný, neurologicky bez lateralizácie a mening. dráždenia.

39. V administratívnom spise sa ďalej nachádza lekárska správa MUDr. K. X. zo dňa 02.04.2014 z ošetrenia O. J., kde bolo uňho zistené pomliaždenie ramien obojstranné, krvné podliatiny na oboch ramenách, krvná podliatina na hrudníku, odreniny na chrbte a na ľavom predlaktí. Ako dôvod zranenia uviedol, že bol napadnutý svokrom. Podľa zistenia lekára sa jednalo o fyzické napadnutie. Predpokladaná doba liečenia 3-4 dni.

40. V spise sa nachádza záznam zo dňa 30.03.2014 z pohotovostnej lekárskej služby z ošetrenia O. J., ktorý uviedol, že bol na návšteve u dcéry a napadol ho svokor so švagrom. Nechceli mu dovoliť odísť z domu manželky, napadli ho na schodoch, chcel ujsť, tak vykopol sklo, aj dvere, škrtili ho. Podľa nálezu bol plne orientovaný, spolupracuje, na krku a na šiji výrazná tenká čiara, okružujúca šiju a krk, pod čiarou v dolnej časti krku v oblasti útlmov odreniny, na ľavom ramene odrenina 12x2 cm, na lakti tri drobné rezné rany, po tom, čo laktom rozbil okno, na paži sú odreniny, ďalšie odreniny na predlaktí, na pravom ramene, pravej paži. Záver - stopy fyzického násillia.

41. V administratívnom spise sa ďalej nachádza žiadosť OR PZ zo dňa 10.04.2014, adresované spoločnosti Telefonica O2 Slovakia, s. r. o. za účelom zistenia telefónneho čísla s tým, že mobilný telefón s uvedeným telefónnym číslom v mobilnej verejnej telefónnej sieti od 30.03.2014 neevidujú. Nachádza sa v ňom aj odborné vyjadrenie znalca MUDr. K. J. k posúdeniu zranení poškodeného N. I. so záverom, z ktorého vyplýva, že sa v danom prípade jednalo o pomliaždenia spánkovej oblasti vpravo, kožných odrenín pravého predkolenia, poranenia ľahké, s dobou liečenia 5-6 dní.

42. Rozhodnutím zo dňa 22.07.2014 č. PR.OU-OVVS2-2014/019819, 2014/0918/Če, bol obvinený O. J. uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch a proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona o priestupkoch, ktorých sa dopustil tým, že dňa 30.03.2014 v čase okolo 15:00 hod. v rodinnom dome č. XXX v obci A. fyzicky napadal svojho N. I., pričom ho aj udrel päšťou do tváre a spôsobil mu ľahké zranenie, čím úmyselne narušil občianske spolunažívanie drobným ublížením na zdraví a následne poškodil vchodové dvere rodinného domu č. XXX v obci A. tak, že ich vytrhol zo zárubne a rozbil na nich sklenenú výplň, čím úmyselne spôsobil N. I. škodu na majetku vo výške 231 EUR poškodením veci. Okresný úrad Prešov, odbor opravných prostriedkov rozhodnutím zo dňa 31.07.2015 č. OU-PO- OOPi-2014/022067/FRA tak, že rozhodnutie OÚ Prešov, odbor všeobecnej a vnútornej správy č. OU-PO-OV VS2-2015/006109-I, PR.2014/0918/Če zo dňa 17.02.2015 zrušil a vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie. Výtkol prvostupňovému správnenmu orgánu nenáležitú zistenie skutkového stavu veci.

43. V administratívnom spise sa nachádza aj upozornenie Krajskej prokuratúry Prešov zo dňa

08.02.2016, osvedčené ako upozornenie prokurátora za účelom odstránenia porušenia zákona, ku ktorému došlo nezákonným postupom a nečinnosťou Okresného úradu Prešov v priestupkovom konaní, vedenom pod č. OU-PO-OVVS2-2014/019819, PR 0918/2014/Če. Okresnému úradu Prešov, odboru všeobecnej a vnútornej správy bolo uložené neodkladne vo veci konať a vydať meritórne rozhodnutie.

44. Rozhodnutím zo dňa 18.02.2016 č. OU-PO-OVVS2-2015/006109, OU-PO-OVVS2-2016/004401, PR.2014/0918/Če prvostupňový správny orgán rozhodol, že obvinený O. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. je vinný zo spáchania priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch a proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona o priestupkoch, ktorých sa dopustil tým, že dňa 30.03.2014 v čase okolo 15:00 hod. v rodinnom dome č. XXX svokrovcov N. I., nar. XXXX a K. I., nar. XXXX v obci A. pri vzájomnom nedorozumení fyzicky napadol svojho svokra N. I. a to tak, že ho udrel rukou do oblasti hlavy, pričom mu spôsobil zranenie, ktoré si vyžiadalo lekárske ošetrovanie s práceneschopnosťou, na základe odborného vyjadrenia MUDr. K. J., znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia v dĺžke 5-6 dní, čím obvinený úmyselne narušil občianske spolunažívanie drobným ublížením na zdraví a následne poškodil vchodové dvere rodinného domu č. XXX v obci A. tak, že ich vytrhol zo zárubne a rozbil na nich sklenenú výplň, pričom spôsobil vlastníkom nehnuteľnosti N. a K. I. na základe vyčíslenia škodu vo výške 231 eur, čím obvinený úmyselne spôsobil škodu na cudzom majetku poškodením vecí. Za tieto priestupky bola obvinenému uložená podľa § 11 ods. 1 písm. b), s prihliadnutím na § 12 ods. 2 a § 50 ods. 2 zákona o priestupkoch pokuta vo výške 15 eur, ktorú je povinný zaplatiť do 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia. Podľa § 79 ods. 1 zákona o priestupkoch bola obvinenému uložená povinnosť uhradiť štátu trovy konania vo výške 16 eur. Podľa § 70 ods. 2 zákona o priestupkoch bola obvinenému uložená aj povinnosť nahradiť spôsobenú škodu vo výške 231,- eur vlastníkovi nehnuteľnosti. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný preskúmaným rozhodnutím tak, že podľa ustanovenia § 59 ods. 2 Správneho poriadku odvolanie obvineného Alexandra Krajňáka zamietol a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil. O včas podanej žalobe rozhodol krajský súd vyššie popísaným rozsudkom.

45. Zisťovanie podkladov pre rozhodnutie v zmysle ust. § 32 ods. 1 Správneho poriadku patrí k ťažiskovým činnostiam orgánov verejnej správy v správnom konaní. V podstate ide o poznávací proces určitých predmetov alebo javov, ktorý smeruje k zisteniu skutočného stavu. Výsledky tohto procesu slúžia ako podklad na vydanie rozhodnutia. Požiadavka zákona čo najúplnejšie a najpresnejšie zistiť skutočný stav vecí je procesným vyjadrením zásady materiálnej pravdy.

46. Správny poriadok ukladá správne orgánu povinnosť presne a úplne zistiť skutočný stav vecí. Úplnosť zistenia podkladov znamená, že boli vykonané všetky prešetrenia a dôkazy, ktoré majú pre danú vec rozhodujúci význam. Presnosť zistenia znamená, že skutkové zistenia vyvedené z vykonaného prešetrenia zodpovedajú skutočnému stavu a nie sú ani nepresne interpretované, ani skreslené či už vedome, alebo nevedome.

47. Slovenská republika sa v čl. 1 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky zaväzuje, že uznáva a dodržiava všeobecné pravidlá medzinárodného práva, medzinárodné zmluvy, ktorými je viazaná a svoje ďalšie medzinárodné záväzky.

48. Kľúčovým medzinárodným dokumentom, ktorý ustanovuje istý štandard základných ľudských práv a slobôd a zároveň aj zabezpečuje mechanizmus kontroly ich dodržiavania v praxi je Európsky dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorý vznikol na pôde Rady Európy. V tejto súvislosti kasačný súd považuje za potrebné zdôrazniť aplikáciu zásad, ktoré platia v trestnom konaní (predmetom ktorého je postihovanie trestných činov) pri ukladaní správnych sankcií. Aj keď je použitie analógie ako interpretačného postupu v oblasti správneho práva výnimočné, jednou z oblastí, v ktorej sa analógia uplatňuje je práve oblasť správneho trestania, v ktorej sa analogicky uplatňujú zásady platiace v trestnom procese. Aj samotný správny súdny poriadok v ustanovení § 195 písm. c) a d) ukladá správne orgánu, mimo žalobných bodov preveriť, či boli v procese správneho trestania dodržané tieto zásady. Jednou zo zásad platiacich v trestnom procese je zásada úplného zistenia skutkového stavu, čo znamená zistenie skutkového stavu v rozsahu a spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti o tom, že sa skutok stal, že ho

spáchal obvinený a že sa stal takým spôsobom, ako je popísaný v rozhodnutí o uložení sankcie. V prípade akýkoľvek pochybností potom platí zásada in dubio pro reo.

49. V danej veci sa kasačný súd oboznámil s dôkaznými prostriedkami založenými v priestupkovom spise prvostupňového správneho orgánu, ktoré boli podkladom pre vydanie napadnutých rozhodnutí a dospel k záveru, že z nich nemožno vyvodiť jednoznačný záver o preukázaní úmyslu žalobcu narušiť občianske spolunažívanie v zmysle § 49 ods. 1 písm. d/ zákona o priestupkoch ani preukázanie úmyslu spôsobiť škodu na cudzom majetku v zmysle § 50 ods. 1 zákona o priestupkoch tak, ako sa mu kladú za vinu v preskúmaných rozhodnutiach. Lekárske správy, ktoré sú súčasťou administratívneho spisu preukazujú iba možnosť vzniku zranení fyzickým napadnutím poškodeného N. I. (podľa jeho tvrdení), nie faktickú konštatáciu úmyselného fyzického útoku O. J.. Vznik poranení je však podľa lekárskejších správ konštatovaný aj u žalobcu i maloletej C. J., pričom správne orgány prihliadli len na lekárske nálezy predložené N. I..

50. Priebeh vzájomných fyzických napadnutí nebol jednoznačne ustálený, pretože podľa niektorých výpovedí účastníkov incidentu prvý napadol O. J. svokor N. I. po tom, ako došlo ku kontaktu žalobcu s maloletou dcérou, a to útokom zozadu, čomu zodpovedajú poranenia O. J. na krku. Zo zabezpečených dôkazných prostriedkov nemožno jednoznačne dospieť k záveru, uvedenému v rozhodnutí prvostupňového orgánu verejnej správy, že žalobca po atakovaní svojej dcéry zaútočil na N. I..

51. Orgány verejnej správy sa vo svojich rozhodnutiach nevysporiadali s otázkou, akým spôsobom mohlo dôjsť ku kruhovému poraneniu krku žalobcu, podliatinám na jeho ramenách pri páde zo schodov alebo vykopnutí dverí. Ich tvrdenie o takomto pôvode zranení žalobcu bez odborného posúdenia kompetentnej osoby nepovažuje kasačný súd za reálny. Nebola teda zodpovedaná otázka, či k zraneniam poškodeného N. I. nemohlo dôjsť v dôsledku sebaobrany žalobcu, ktorý sa bránil voči dvom osobám, resp. upadnutím na schodoch. Je v tomto prípade nejasné, z akého dôvodu bolo prostredníctvom OO PZ Lipany vyžiadané len odborné vyjadrenie k poraneniam N. I. a nebolo žiadané aj odborné skúmanie zranení O. J., čo nezodpovedá dodržaniu princípu rovnosti strán.

52. Správne orgány za vierohodné považovali (v niektorých miestach rozporné) vyjadrenia príbuzných, t. j. osôb zaujatých v prospech jednej strany a nevyhodnotili dôkazné prostriedky protistrany. Nevenovali dostatočnú pozornosť príčine vzniku konfliktu, ktorý mal podľa všetkých zúčastnených osôb vzniknúť z dôvodu nahrávania si návštevy žalobcom na mobilný telefón a fyzickej možnosti napadnutia svokra žalobcom, ktorý si mal priebeh nahrávať na mobil, ktorý ho teda musel držať v ruke, súčasne s vreckom s banánmi, ktoré priniesol dcére. Z vykonaného dokazovania nemožno preto usúdiť, že bol riadne a bez pochybností zistený skutočný stav veci, a preto sa kasačný súd stotožňuje s názorom krajského súdu, že zistený stav je nedostačujúci pre jej riadne posúdenie.

53. Kasačný súd zistil, že kasačná sťažnosť žalovaného neobsahuje žiadne právne relevantné tvrdenia a dôkazy, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

54. V súlade s citovanými ustanoveniami a vyššie uvedenými úvahami si najvyšší súd osvojil záver, že napadnuté rozhodnutie krajského súdu bolo vydané v súlade so zákonom, nebol dôvod na jeho zrušenie alebo zmenu a kasačnú sťažnosť je potrebné ako nedôvodnú zamietnuť v zmysle ust. § 461 S. s. p.

55. O náhrade trov konania rozhodol najvyšší súd s prihliadnutím na ust. § 467 ods. 1 S. s. p. v spojení s § 167 ods. 1 S. s. p. tak, že úspešnému žalobcovi priznal náhradu dôvodne vynaložených trov kasačného konania.

56. O výške náhrady trov konania rozhodne krajský súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

57. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.

mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.